

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λαπτῶν 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἡ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς συνένωσις, ἡ ἀποσόβησις πασῶν τῶν διακρίσεων τῶν νῦν διαιρουσῶν, πασῶν τῶν διαφορῶν μεταξύ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου—τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀληθοῦς θρησκείας. Οὐδεὶς ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀληθῶς τῷ Χριστῷ ὅμοιος, μεχρὶ τοῦ αἰσθανθῆναι πρὸς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ὡς ὁ Χριστὸς ἡσθάνθη καὶ αἰσθάνεται. Ἐωποῦ εὐσπλαγχνισθῆτε ὡς ἐκεῖνος ἡσπλαγχνίσθη, ἀγαπήσητε ὡς ἐκεῖνος ἀγαπᾷ, συγχωρήσητε ὡς ἐκεῖνος συγχωρεῖ, κρίνητε ὡς ἐκεῖνος κρίνει, εἴθε ἀπλῶς βρέφη ὡς πρὸς τὰ χριστιανικὰ προτέρηματα δὲν ἐφθάσατε εἰς τὸ τέλειον ἀνάστημά σας.

Τὸ Πνεῦμα ἐργάζεται οὐχὶ ὅπως φέρη τοὺς ἀνθρώπους νὰ σκέπτονται ὁμοίως, ἀλλ' ὅπως ὁμοίως αἰσθάνωνται ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῶν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἕτερον. Δύο ἀδελφοὶ δύνανται νὰ μὴ σκέπτονται ἐξίσου ἐπὶ χιλίων ἀντικειμένων· διαφέρουσι τὰς ὁρέξεις, τοὺς σκοποὺς, τὰς γνώμας· ἀλλ' ἡ αὕτη ἀδελφικὴ ὥθησις ἐστὶν ἐν τῷ στήθει ἐκατέρων, καὶ ἀποτελεῖ ἱερὸν καὶ αἰώνιον δεσμόν. Ὁ ἔχων πλειότερον ἀδελφικὸν αἶσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὁ αἰσθανόμενος τὴν ἀδελφότητα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα λίαν θερμῶς, ὁ συνδέων ἑαυτὸν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν προσπαθειῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἡμελημένους τῆς γῆς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ θειότερος.

Ὁ Χριστὸς ἦτο ἀνώτερος Ῥαββίνου, Γραμματέως ἢ ἐμπνευσμένου ἐξηγητοῦ τῆς Γραφῆς. Ἡ καρδία του, ὁ βίος του, ἦτο κρείστων ἀποδείξεις τῆς θεότητος αὐτοῦ ἢ ὁ νοῦς του. Ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀποστολῆς του ὡς

Μεσσίου ἦτον ὅτι ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιον τοῖς πένησι, καὶ ἦτον ὁ παγκόσμιος ἀδελφὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἀληθείας ὡς πρὸς πάντας τοὺς ὁπαδοὺς του. Εἶναι ἀγαθῆς καρδίας ἢ συνδέουσα τινὰ ὡς μαθητὴν τοῦ Κυρίου. Δυσπιστεῖτε ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποδείξεως. Οἰκοδομήσατε πάσας τὰς ἐλπίδας ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς: Πράττετε τὸ ἀγαθόν. Ἀγαπᾶτε τοὺς ἀδελφούς. Συγχωρεῖτε τοὺς ἐχθρούς σας. Δίδετε ἐλευθερίᾳ τοῖς πένησι. Ποιήσατε τὸν βίον ὑμῶν ἡθικὴν ἀνάγκην εἰς πολλούς. Ἡ παραινέσις αὕτη ἐξαντλεῖ ὁλόκληρον τὸ θέμα.

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΕΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑ.

ὑπὸ ΕΜΜ. ΓΑΛΑΝΗ καθηγητοῦ.

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 17].

Τὸ πρὸς στρατείαν πρόσταγμα ἐγένετο διὰ τῶν βασιλέων, βραδύτερον δὲ διὰ τῶν ἐφόρων. Οὗτοι ὄριζον, ποία ἡλικία ὤφειλε νὰ στρατεύσῃ. Ὑποχρεωμένος ἦτο ὁ Σπαρτιάτης εἰς ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 20 μέχρι τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Συνήθως ὅμως ἐφείδοντο τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἐν καλλιτέροις χρόνοις τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας συνήθεια ἦτο εἰς κινδυνώδεις ἐπιχειρήσεις νὰ ἐξαποστέλλωνται ἐκτὸς τῆς χώρας μόνον πρεσβυτέρους ἄνδρας, ὅπως φονεῦμενοι καταλίπωσι διαδόχους. Οἱ μέχρι 55 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἐστράτευον μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. Κατ' ἀναλογία πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἐνθα ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν συμπεριελάμβανε συνήθως τοὺς μέχρι 41 ἔτους τὴν ἡλικίαν ὄντας, ὁ Σπαρτιατικὸς στρατὸς εἶχε πολὺ πρεσβυτέρους ἄνδρας· διότι ἐν Σπάρτῃ βραδύτερον οἱ ἄνδρες ἀναπτυσσόμενοι εἶχον ἢ ὑγιᾶς καὶ ἰσχυρὸν γῆρας. Ἔθος δὲ ἦτο ἐν Σπάρτῃ νὰ τηρῶσι μυστικῶς

τὴν δύναμιν τῆς πρὸς ἔξοδον στρατιᾶς· ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἐτελείτο ἐν σπουδῇ καὶ ἡ ἔξοδος συνέβαινε συχνότερον ἐν νυκτὶ, καὶ περὶ τούτων διέδιδον ψευδεῖς εἰδήσεις. Τὸ βάθος τῆς παρατάξεως ἐν μάχῃ ἦτο διάφορον, συνήθως ὅμως συνίστατο τοῦτο κατὰ 8 ἄνδρας.

Ἡ ἔξοδος στρατοῦ ἐγίνετο μετὰ πινσέληνον. Πρὸ ταύτης δὲ ἐτέλει ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει θυσίαν εἰς τὸν Ἀγῆτορα Δία, καὶ ἂν αὕτη ἦτο αἰσία, τότε ὁ ἱερεὺς, ὁ καὶ πυρφόρος καλούμενος, ἐλάμβανε πυρτὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ καὶ προηγείτο τοῦ βασιλέως, ὅστις ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ. Παρὰ τὰ σύνορα ἐτέλει ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τῶν πρώτων ἀρχηγῶν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου δευτέραν θυσίαν εἰς τὸν Δία καὶ Ἀθηναῖαν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐδίδοε τὰς προσταγὰς του καὶ διήρχετο τὰ ὅρα προηγουμένου τοῦ ἱεροῦ πυρὸς, ἐν ᾧ οἱ Σκιρίται καὶ οἱ ἀγγελιαφόροι ἱππεῖς, ἐνώσω δὲν ἐφαίνετο ὁ ἐχθρὸς, ἀπετέλουν τὴν πρωτοπορείαν. Ἐκείθεν τῶν ὁρίων ἐτελοῦντο πάλιν διάφοροι θυσίαι ἰδίως εἰς τὸν ἀφορίζοντα τὰς χώρας ποταμὸν καὶ τοὺς ἡρώας τῆς γῆς, δι' ἧς διήρχοντο. Μετὰ χαρᾶς ἐπορεύοντο εἰς τὸν πόλεμον οἱ Σπαρτιάται· διότι ὁ πόλεμος ἦτο ἡ ἐπιθυμία των, καὶ ἐν παραβολῇ πρὸς τὸν ἐν οἴκῳ βίον ὁ ἐν τῇ στρατείᾳ ἦτο εἶδος τι ἀναψυχῆς. Ἡ αὐστηρότης ἦτο μετριωτέρα, ἡλαττοῦντο αἱ γυμναστικαὶ καὶ πολεμικαὶ ἀσκήσεις, ὁ δὲ βίος καθ' ὅλα ἦτο ποικιλωτέρος καὶ ἐλευθερώτερος.

Ἐν τῇ ἐχθρικῇ χώρᾳ ἡ ὅπου ἦτο φόβος ἐπιθέσεως, ἐποιοῦντο στρατόπεδον στρογγυλοειδές, διάφορον τοῦ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πρὸς διατήρησιν δὲ τῆς τάξεως ἐτίθεντο φύλακες, οἵτινες ἔπρεπε νὰ βλέπωσιν εἰς τὰ ἔσω, πρὸς τὰ ὅπλα. Ἰνα μὴ δὲ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπομακρύνεσθαι τις, ἐτίθεντο ὡς προφυλακὴ Σκιρίται, ἡ μισθοτοί. Πρὸς κατασκοπέυσιν τοῦ ἐχθροῦ ἐτοποθέτουσιν εἰς τὰ ἐγγύς· ὑψώματά τοὺς ἱππεῖς. Οὐδεὶς Σπαρτιάτης ἐτόλμα νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ στρατόπεδον ἀνευ τοῦ ὁράτος του. Οἱ Εἰλωτες, οἵτινες ὡς ὀπλοφόροι ἡ σκευοφόροι συνώδευσαν τὸν στρατὸν, διὰ νόμου ἀπεκλείοντο τοῦ στρατοπέδου. Ὁ βίος ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἦτο προδιαγεγραμμένος. Ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἅτινα πάντοτε ἦσαν ἐγγὺς τῶν ὀπλων, ἐξετελοῦντο τὴν πρωτὴν αἱ πολεμικαὶ ἀσκήσεις, ἰδίως πορείαι βράχην καὶ τροχάδην. Μετὰ τὸ πέρας τούτων προσέταττεν ὁ πολέμαρχος διὰ τοῦ κήρυκος νὰ καθισθῶσιν ἐν τάξει, ἵνα ἰδῇ, ἂν πάντες ἦσαν ἐν τῇ θέσει των, ἀριστήσωσι καὶ νὰ ἀλλάχθωσιν οἱ φύλακες. Ἐνταῦθα ἀνεπαύοντο καὶ διεσκέδαζον ἕκαστος ὡς ἐβούλετο. Πρὸ τοῦ δείπνου ἐπανελαμβάνοντο αἱ ἀσκήσεις. Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀροῦ ἐτελείτο θυσία καὶ ἐψάλλετο ὁ παιάν, συνδιελέγοντο πρὸς ἀλλήλους ἀστείζόμενοι ἡ σπουδάζοντες, μέχρις οὗ ἐκοιμῶντο παρὰ τὰ ὅπλα. Εἰς τὰς διασκέδασεις ταύτας ἀνήκε καὶ ἡ ἀπαγγελία πολεμικῶν ᾠσμάτων, κυρίως τῶν τοῦ Τυρταίου, ὅστις ἐν τῷ δευτέρῳ μεσσηνιακῷ πολέμῳ διὰ τῶν ᾠσμάτων του ἐνεθάρρυνε τοὺς πολεμιστὰς τῆς Σπάρτης. Αἱ ἐλεγείαι μετὰ προοίμιόν τι ἐξ αὐλῶν ἀπηγγέλλοντο ᾠδικῶς ὑπὸ τινων, καὶ ὁ ἀριστος κατὰ

τοῦτο ὑπὸ τοῦ πολέμαρχου κριθεῖς ἐτιμᾶτο διὰ μεγαλειτέρου τεμαχίου κρέατος.

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΟΠΑΘΕΙΑΣ

[Ἰπὸ Ι. Π. ΠΥΡΑΑ ἱατροῦ].

Τὰ συμπτώματα τῆς νευρικῆς ταύτης καταστάσεως εἰσὶν ποικίλα καὶ διάφορα κατὰ τὰ διάφορα πρόσωπα, κατὰ τὰς καύσεις, ἰδιοσυγκρασίας κτλ. Ὑπάρχουσιν ὁμως τινὰ κοινὰ πρὸς πάντας· τοιαῦτα εἰσὶν καταβολὴ γενικὴ τῶν ὁργάνων, καὶ ἑξᾶς τῆς νευρικῆς λειτουργίας αὐτῶν. Πρὸς θεραπείαν τούτων δύο τινὰ ἐνδείκνυνται· α'. ζωογόνησις τοῦ διοργανισμοῦ, καὶ β'. καταπράυνσις τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Πρὸς ταῦτα ἀπαιτεῖται ἡ γνῶσις τοῦ αἰτίου· ἐὰν τοῦτο ὑπάρχῃ ἐκ γενετῆς, ἡ εἶνε ἐπίκτητον· καὶ ἐὰν ἦνε δυνατόν ἀρθῆναι ἡ τοῦλάχιστον μικρυνθῆναι.

Τὰ θεραπευτικὰ μέτρα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν ὑγιεινὴν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ἰδίως θεραπευτικὴν.

Ἡ ὑγιεινὴ θεραπεία γίνεται πολυτρόπως.

Α'. διὰ τῶν τροφῶν. Ἐν γένει οἱ τοιοῦτοι εἰσὶν ἰσχυροὶ, μεμαραμένοι, καὶ χαῖνοι. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν παροχὴ ὕλης ἀναληπτικῆς, ἀρκετῆς, καὶ ἐκλεκτῆς. Ἡ ὕλη αὕτη ἔστω ἀμιγῆς ὀξέων, οὔτε παράγουσα ἡ προκαλοῦσα ὀξέα ἐν τῷ στομάχῳ. Ἀπαγορεύονται λοιπὸν τὰ ὀξυνα, τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ, τὸ σάκχαρον, (οὐχὶ δὲ καὶ τὸ μέλι), τ' ἀμυλώδη καὶ τὰ λιπαρά· διότι πάντα ταῦτα παράγουσιν ἐν τῷ στομάχῳ ὀξέα. Τὰ δὲ ἐν τῷ στομάχῳ ὀξέα ἐπιφέρουσιν εἰς τὸν νευροπαθῆ τρομερὰν βάσανον, εἰσὶν ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τῆς πέψεως· ἀνευ δὲ καλῆς πέψεως οὐδὲως ζωογονοῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ σώματος.

Γνωστὸν ἔστω ὅτι τὰ ὀξέα εἰσὶν πάντοτε εἰς πάντα στόμαχον ἀντιπαθητικά. Καίτοι ἐνίοτε εἰς τινὰς νόσους εἰσὶν ἐπωφελεῖ· ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτας οὐδὲως δύναται τις ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ποιῆσαι χρῆσιν ἀνευ ἀντιθέτου ἀποτελέσματος. Οὐδεὶς καὶ καλῶς ἔχων δύναται ἀβλαβῶς ἐξακολουθεῖν τὴν χρῆσιν τῆς λειμονάδας, ἡ ἄλλων ὑποξίνων, ἐὰν κατὰ καιρὸν μὴ ποιῇ διαλείψεις.

Οἱ πάσχοντες λοιπὸν ἐκ νευροπαθείας οὐ μόνον ὀξύνων χρῆ ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαφρῶν δροσιτικῶν ὑποξύνων.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουσι καὶ φαγητὰ, ἅπερ ἐν τῇ πέψει παράγουσιν ὀξέα· ὅθεν καὶ τούτων χρῆ ἀπέχεσθαι. Πάντα τὰ δύσπεπτα, τὰ βραδέως χωνευόμενα, παράγουσιν ἡ προκαλοῦσιν ὀξέα ἐν τῷ στομάχῳ. Πᾶν ὅτι προκαλεῖ ἐκκρίσιν πλείονα γαστρικοῦ χυμοῦ ἀντίκειται τῇ καλῇ πέψει, καὶ βλάπτει τὴν νευροπάθειαν. Ὅσον δὲ τροφὴ τις χωνεύει βραδέως, καὶ ἐπιπόνως, τόσον μάλλον προκαλεῖ πλείονα ἐκκρίσιν γαστρικοῦ χυμοῦ. Ἀλλ' ὁ γαστρικὸς χυμὸς εἶνε φύσει ὀξύς· ὅθεν ὅταν ὑπάρχῃ πλεόν τοῦ δέοντος ἐν τῷ στομάχῳ ἐπιφέρει ὅ,τι καὶ τὸ πρόσθετον ὀξύνει.

Ὅταν δὲ ἐν τῷ στομάχῳ πλεονάζωσι τὰ ὀξυνα,